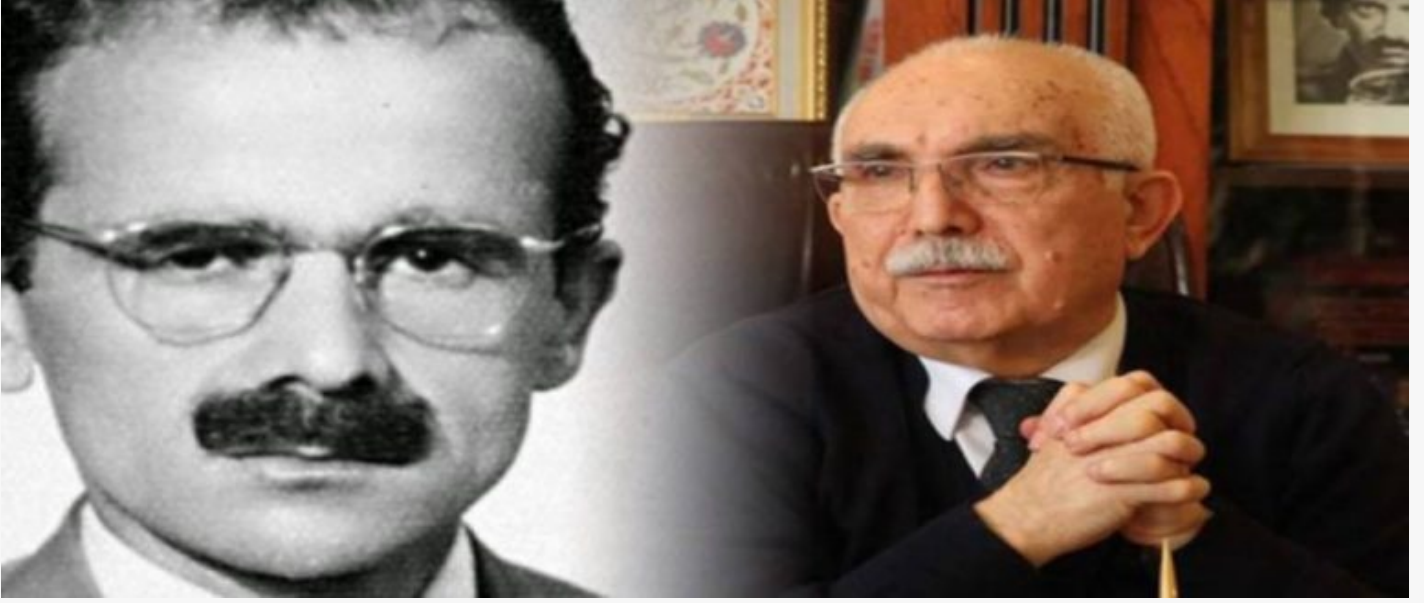

Zübeyrî Çizgi veya Üçüncü Said

Nisan yağmurunun şıplıtlarının size doğumu mu, yoksa ölümü mü daha ziyade hatırlattığını merak ediyorum. Belki de bir çoğumuz doğumdan bahsedecek. Baharın; ana rahmine düşüşten doğuma bir geçiş olduğunu hatırlatacaksınız.

Böyle bildiğimizden olacak ki “Nisan yağmurunun” ayak seslerini işiten; birçok sevgilinin ürkek keklikler gibi, bu fani ve soğuk bozkırlardan kalkarak, cenneti seyreden tepelere konmaları bazen garibimize gidiyor. Sevgililer tarihine baktığımızda, martın onbeşinden ta mayısın ortalarına kadar nisan yağmurlarına bedel bir “yıldız yağmurunu” müşahede ederiz...

2 Nisan tarihi de “helaket-felaket” gecelerini ışılta; bazen ummanlardaki pusulasızlara, bazen çöl fırtınasına yakalanmış yolsuzlara rehnûma, parlak ve büyük bir yıldızın kayışının sene-î devriyesidir. Risale-i Nur’u duymuş ve Bediüzzaman Hz.lerini tanıyanların bu yıldızdan habersiz olmaları imkânsız gibidir. Elbette mevzumuz Zübeyir Gündüzalp’in maddeye bakan ciheti olamaz: Şahısların ehemmiyet ve kıymetleri yükledikleri mana ile orantılı değil mi? Altıbin küsür sayfalık Kur’an tefsirini ve bu muhteşem eserle örtüşen 87 senelik zindan, mahkeme, onlarca suikast ve zehirlenme ile menfalarla dolu hayatı inceleyemeyenler, Bediüzzaman’ı Risale-i Nur Külliyyatı çerçevesinde öğrenemezler... Üstadı öğrenememişlerin “Zübeyr’i tanımaları” da elbetteki beklenemez. Hükümler akibete göre verilir. Hz. Üstadın hayatının hatimesi sayılabılacak son on seneyi dakika be dakika uyanık yaşamış bir insanı “Bediüzzaman Ağacının” en mükemmel meyvesi olarak telakki edemez miyiz? Zübeyir üstadıyla ilk olarak “Kara Zindanlarda” buluşur. Veya üçüncü SAİD’in eteklerine bahar ışıklarının demirparmaklıklardan sızdığı sabahlarda... Zalimlerin kapattığı pencerelerden önce, zaten Seyda kendisine dünyevî pencereleri kapatmıştı. Kara zindandaki “Zifiri karanlıklar” FECİR’den kaçarken, ZİVER’in mahiyetini anlayan karşı taraf, Zübeyr’i tutsak almıştı... Yankılanır hâlâ Kara Zindanlarda kırbaç sesleri ve belki Afyon’un dirileri de duyar Zübeyr’in iniltilerini. Kara Zindan’ın yolu “Hizmetkârım!” azizliğine çıkacağından, kimse de gam, telaş ve endişe oluşmamıştı. Belki de Üstad, Zübeyr’in gelişiyile tüm pencereleri açmış ve paslı parmaklıkları arkada bırakmış. Dünya boyutlarındaki en geniş iman-küfür mücadelesinden, avludaki iç çatışmaya kadar, Kur’ân namına olan-biteni yakın taakibe alır... İşte Zübeyir; bu hâdiseleri yakın taakipte izleyen gözüdür, düşmanı püskürten sesidir, Alem-i İslâma strateji sunan nazarı ve zalimlerin ensesinde soluyan nefesidir. Seyda’nın.

On senelik bir hizmetkârlık çekirdek hükmüne geçip üç devrin pratiğini içine alamaz mı? Yani Eski Said’in Abdurrahman-ı Nursî’si ile Yeni Said’in Hafız Ali’sini de ihata edemez mi? Afyon Zindanından sonra isteğiyle Emirdağı’na yerleşen Üstadın bundan sonraki hayatı, tecrübeleri ve davasının ana çerçevesi bir gençle pratiğe dökülüyor, denilse mübalağa mı olur, dersiniz.

Bediüzzaman’ın Zübeyirli günlerinin anlatanların tümü; sadakat, samimiyet, müdebbiriyet, ihlas ve kahramanlığa vurgu yapıyorlar: Abdurrahman’ın kahramanlık ve müdebbiriyeti, Hafız Ali’nin teslimiyet ve sadakati Zübeyir’de bir araya

gelmiş görünüyor. Denizli´den Afyon´a uzanan çizgiyi ise yine sadakat, ihlas ve teslimiyetiyle Tahirî taşıyacaktı. Denilebilir ki, Zübeyir´de Tahirî de mevcuttur.

Yukarda arzettiğimiz gibi Üstad Hz.leri Zübeyir´le Risale-i Nur Meslek ve Meşrebinin detaylarını çizer. Beden Zübeyr´e ait görünse de, o üstadının ruhuyla yaşar... Risale-i Nur´un yeni harflerle neşrinden Tarihçe-i Hayatın´ın neşrine kadar... Dosta düşmana yazılan arzuhallerden, üniversitedeki konferanslara kadar. Koşan, konuşan ve koşuşturan Zübeyir´de Üstadının insiyatifi hakimdir. Abdurrahman biraderzade, Hafız Ali ise kardeştir. Fakat Zübeyir hizmetkârdır. Her türlü Nur hizmetinin pratiğinin üzerinde gösterildiği bir model...

Nisan yağmurları, belki de dünyamızı cennete benzetmek üzere inerler. "Sevgililer" ise ebedî baharların davetlisi... Kavurucu sıcaklar ve dondurucu soğuklarla yer değiştiren fani baharlara aldanmayan ruhların, "Tuyurun-Hudrun"ca Nisan şıpıltılarıyla yükselmelerini artık garipsemeyeceğiz... Yalnız o manayla göz ve gönlümüzün tatmini için yalnızca "Rahim" olan Rabbimize yalvarıyoruz.